

© Sílvia Poch

Les tres germanes

d'Anton Txèkhov

adaptació Marc Artigau, Cristina Genebat i

Julio Manrique

direcció Julio Manrique

10/12 – 17/01

Montjuïc

Sala Fabià Puigserver

Sobre l'espectacle → 3

Sinopsi → 4

En paraules del director → 5

Parlant amb el Julio → 6

Biografies → 7

Fitxa artística → 20

Informació pràctica → 21

L'actor i director Julio Manrique torna al Lliure després de l'èxit de *L'ànec salvatge* de Henrik Ibsen el 2017. Aquesta vegada, amb un Txékhov (1860-1904), un clàssic al qual no s'havia apropat des de l'estrena el 2010 de la posada en escena de *L'hort dels cirerers* al Teatre Romea.

La història de tres germanes (Maixa, Olga i Irina) i un germà (Andrei) en la vida insatisfeta i decadent de les classes privilegiades en la Rússia rural. Moscou és el principal element simbòlic de la peça, sempre idealitzat i desitjat pels personatges, incapaços d'atrapar un món nou que ja traspunta.

© Silvia Poch

Sinopsi

Olga, Maixa i Irina tornen a escena. La idea d'una vida millor impregna els anhels de les filles del general Prózorov. Però aquí al camp, apartades de tot, només hi regna el tedi. I Moscou és lluny...

Les tres germanes voldrien anar a Moscou. Però no hi van. Voldrien vendre la casa on viuen, canviar de feina, de parella o de vida. Però no ho fan. Són capaces d'imaginar-se vivint una vida millor, una vida nova, plena de sentit i de llum. Però no saben com viure-la. I pateixen. Perquè no són on voldrien ser. Perquè no fan el que voldrien fer. Perquè no estimen qui voldrien estimar. Perquè no les estima qui voldrien que les estimés. Perquè no són qui voldrien ser. I per què?

MAKING OF / TRÀILER / BRUTS DE PREMSA

http://teatrelliure.metropolitana.net/carpeta/s/publicar/popup_login_carpeta.php?uuid=63fa26eb3d8728ccd77262e42bd0214e

FOTOS

<https://www.teatrelliure.com/ca/programacio/tots-els-espectacles/les-tres-germanes-1>

En paraules del director

Com fer esclatar la bombolla

Fa més d'un any que començàvem a somiar amb *Les tres germanes* que, un dia, voldríem fer. Encara no havia esclatat cap pandèmia, però ja teníem la sensació, molt viva, d'habitar un món tan esquerdat, tan fràgil i tan necessitat de transformació com el món que habiten els personatges de Txékhov. I, com ells, especulàvem, filosofàvem i intercanviàvem idees, intentant acostar-nos a l'esperit de l'obra: "És com si els seus personatges visquessin dins d'una bombolla que ells mateixos han creat. I voldrien sortir de la bombolla, fer-la esclatar, però no saben com fer-ho...". Aquesta idea es va convertir en el punt de partida del nostre treball. I, també, en una espècie de guia, de far. Amb aquesta premissa, més una impressió que una certesa, vam anar construint la nostra versió –text i espai alhora i de la mà– amb la voluntat de trobar la manera d'acostar aquesta immortal "història sense història" de l'autor i metge rus al nostre ara i aquí. Convençuts que els anhels, temors i esperances dels personatges de l'obra, assistint atònits a la caiguda d'un món i al naixement d'un altre, poden continuar il·luminant el nostre present. Volíem trobar la nostra pròpia manera d'explicar *Les tres germanes*, preservant-ne, al mateix temps, l'ànima. Probablement, com les germanes de Txékhov, allò que hem volgut des del principi, allò que encara volem, tossudament, és "anar a Moscou". I fer esclatar la bombolla. Avui, ara, més d'un any més tard, només ens queda esperar que ens acompanyeu en el viatge.

Julio Manrique

ENTREVISTA**Parlant amb en Julio****Quins canvis heu fet per adaptar la història al present?**

Des del principi vam tenir clares dues coses: d'una banda, volíem portar la història de Txékhov al nostre present, ens hi volíem reconèixer i volíem que els seus personatges fossin també "nosaltres". D'altra banda, això no havia d'implicar en cap cas sotmetre l'obra a un procés de "reducció" o manipulació que, d'alguna manera, l'esborrés o la distorsionés sinó que, al contrari, ens la fes arribar amb tota la seva força, amb tota la seva llum. Volíem servir Txékhov als espectadors d'avui, amb valentia i sense prejudicis però, en cap cas, servir-nos de Txékhov i sotmetre'l als nostres capricis. Trobar l'equilibri no va ser fàcil i va implicar per als tres autors de la versió una feina molt intensa. En primer lloc, de lectura. I, en una segona fase, de presa de decisions..

L'escenografia hi juga un paper important en aquesta adaptació. En què consisteix?

Tant el Lluç [Castells] com jo tenim molt clar que la concepció de l'espai escènic és, també, dramaturgia. El viatge cap a la creació de l'espai va influir i modificar l'adaptació i viceversa. Ambdues coses van créixer alhora, influint l'una en l'altra perquè, finalment, la nostra versió s'explica amb aquest tot que conformen text i espai. Un text i un espai que després hauran de ser encarnats i habitats per les actrius i els actors, transformant-lo encara més. Amb l'afegit de la música, l'espai

sonor, la llum, el vestuari... Per mi, tots aquests elements formen un tot, o això és el que busco sempre. Aquí, el tot, tenia a veure amb la idea de bombolla, de gent que viu dins d'una bombolla. Voldrien sortir-ne, però no saben com.

Què és el que més t'agrada del text de *Les tres germanes*? Una frase amb la que et quedaries...

Hi ha una rèplica que, en la meua opinió, explica molt bé una idea central en aquesta ansiosa i desesperada recerca de la felicitat dels personatges de Txékhov: "Per què no som capaços de viure una vida a l'alçada de la vida que projectem? O de projectar una vida a l'alçada de la vida que vivim? Per què ens castiguem d'aquesta manera?".

Com és treballar amb un repartiment de luxe?

Malgrat el títol, *Les tres germanes* és una obra coral. A la nostra versió, n'hem reduït els personatges. Dalt de l'escenari, el públic hi veurà deu actrius i actors que formen, crec, un autèntic grup. Un grup de persones, d'éssers humans, que filosofen, que riuen, que ploren, que discuteixen, que es barallen, que s'abracen, que s'estimen o que es detesten i que, sobretot, es necessiten. Txékhov es va proposar fer pujar la vida a l'escenari. I això és el que hem intentat nosaltres. Omplir l'escenari de vida. El repartiment és magnífic i el treball que fan és, crec, molt emocionant. I molt humà.

BIOGRAFIA

Anton Txèkhov

autor

Neix a Taganrog, un port comercial del mar d'Azov. És el tercer fill d'una família de petits comerciants descendents, per via paterna, de serfs. El 1873 assisteix per primera vegada a una representació teatral al Teatre Municipal de Taganrog: La bella Helena, d'Offenbach. El 1876 tota la seva família fuig a Moscou a causa de la fallida del negoci del pare (una botiga taverna). Per enllestir els estudis secundaris, roman sol a Taganrog, on viu com a llogater a la mateixa casa familiar (paga l'estada amb les classes que fa al fill del nou propietari). Entre 1877 i 1878 fa els primers assaigs dramàtics escrits per a un grup amateur de l'institut on estudia. Acabat el batxillerat, el 1879 es reuneix amb els seus a Moscou i es matricula a la Facultat de Medicina.

Escriu un drama que es descobreix quaranta anys després i que es publica amb el nom de Peça sense títol (actualment, Platònov). Entre 1880 i 1887 col·labora en diverses revistes humorístiques i satíriques, que són la font principal d'ingressos de tota la família. Entre els temes preferits d'aquestes col·laboracions, hi figura també el món de la faràndula moscovita. Obtinguda la titulació de medicina, el 1884 comença a exercir de metge. Es publica el seu primer recull de contes, Rondalles de Melpòmene, i pateix els primers símptomes de tuberculosi. L'any següent la censura prohibeix la representació de Ran del camí. Els contes de Txèkhov comencen a ser valorats molt positivament per alguns lletraferits petersburguesos.

El 1886 coneix l'escriptor i periodista A. S. Suvorin, que li obre les columnes de *Nous Temps*, una publicació de tendència filogovernamental i reaccionària. Suvorin es converteix en el seu confident literari. Elabora la primera versió de *Sobre els danys del tabac*. El 1887 estrena amb polèmica *Ivànov* al teatre de Korx de Moscou, i l'any següent, *El cant del cigne* i *L'ós*. L'Acadèmia de Ciències li concedeix el premi Puixkin pel recull de contes *Quan es fa fosc*. El 1889 s'estrena amb èxit *Ivànov* a Sant Petersburg i fracassa amb *El bruixot dels boscos* al teatre Abràmova de Moscou. El 1890 fa una expedició a l'illa de Sakhalin. L'any següent, estrena *El prometatge* al teatre imperial Maly de Moscou. A la primavera, viatja amb Suvorin per diverses ciutats europees: Viena, Venècia, Bolonya, Florència, Roma, Nàpols, Niça i París, i participa en les campanyes de lluita contra la fam. El 1892 es trasllada a la finca de Mélikhovo, lluita activament contra l'epidèmia del còlera i comença a col·laborar amb *L'aldea Russa* i abandona *Nous Temps*. L'any següent es dedica intensament a la medicina i contribueix a crear escoles. Amb la salut més debilitada, el 1894 fa un segon viatge a l'estranger amb Suvorin per Viena, Abbazia, Venècia, Milà, Gènova, Niça i París.

El 1895 coneix Lev Tolstoi a Iàsnaia Poliana i escriu *La gavina*. Un any més tard fa un llarg viatge pel Caucas del Nord i Crimea. Estrena *La gavina* al teatre Aleksandrinski de Sant Petersburg, amb un fracàs estrepitos. El 1897 pateix una greu hemoptisi. Fa el tercer viatge a l'estranger, amb una estada llarga a Niça. Publica una selecció d'obres en què figura *L'oncle Vània*.

Després de la mort del seu pare, s'instal·la a Ialta el 1898. Es representa amb gran èxit *La gavina* al Teatre d'Art de Moscou, dirigit per Konstantin Stanislavski i Nemiròvitx-Dàntxenko. Se solidaritza amb el manifest *J'accuse*, d'E. Zola, a propòsit del cas Dreyfus. El 1899 fa amistat amb Màksim Gorki. Llegeix *La senyoreta Júlia*, d'August Strindberg i estrena *L'oncle Vània* al Teatre d'Art.

Amb el nou segle, és escollit membre honorífic de l'Acadèmia de Ciències de Rússia (secció de Belles Lletres). Escriu *Les tres germanes* per al Teatre d'Art. Fa un nou viatge a l'estranger. Passa l'hivern a Niça, a la Pensió Russa. L'obra s'estrena l'any següent, amb Olga Knipper al paper de Maixa. Al maig es casa amb ella. La tuberculosi s'agreuja. Fa diverses trobades amb Lev Tolstoi, Màksim Gorki, Aleksandre Kuprin. El 1902 elabora una segona versió de *Sobre els danys del tabac*. Renuncia a ser membre de l'Acadèmia com a protesta contra l'exclusió de Gorki per raons polítiques. El 1903 s'agreuja notablement el seu estat de salut. Enllesteix *L'hort dels cirerers*. El 1904 assisteix a l'estrena d'aquesta obra al Teatre d'Art, on rep un homenatge pel seu 25è aniversari d'activitat literària. En companyia d'Olga, viatja al balneari de Badenweiler (Alemanya), on mor el 2 de juliol. És enterrat al cementiri de Novodévixie de Moscou.

BIOGRAFIA

Julio Manrique director i adaptació

Actor i director de teatre. És llicenciat en dret i s'ha format a l'Institut del Teatre. Entre 2001 i 2013 va ser director artístic del Teatre Romea i és membre i fundador de la productora teatral La Brutal. En els últims anys ha participat en nombrosos muntatges com a intèrpret, com ara *Otel·lo*, de W. Shakespeare, dir. Carlota Subirós; *2666*, de Roberto Bolaño, dir. Àlex Rigola; *European House* d'Àlex Rigola; *Coses que dèiem avui*, de Neil LaBute; *Incendis*, de Wajdi Mouawad, dir. Oriol Broggi o *El rei Lear*, de W. Shakespeare, dir. Lluís Pasqual. Per la seva feina com a Hamlet (dir. d'Oriol Broggi) rep el premi de la Crítica de Barcelona a millor actor 2009.

Com a director escènic, debuta al Teatre Lliure (temporada 08/09) amb *La forma de les coses*. Destaca també la seva direcció a *American Buffalo* i *Una altra pel·lícula* de David Mamet; *Coses que dèiem avui*, de Neil LaBute; *L'hort dels cirerers*, d'A. Txékhov; *L'arquitecte*, de David Greig; *Llum de guàrdia*, de Sergi Pompermayer i ell mateix; *Product*, de Mark Ravenhill; *4 acords: Sílvia Pérez Cruz*; *Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltès; *Ella y yo* (concert espectacle de Sílvia Pérez Cruz); *Pensem un desig* (acte commemoratiu dels 150 anys del Teatre Romea; *El curiós incident del gos a mitjanit*, de Mark Haddon (Premi Butaca 2015 a la direcció teatral) i darrerament, ha dirigit *Bouvetøya (la necessitat d'una illa)*, coescrita amb Cristina Genebat, Ivan Benet i Sergi Pompermayer i dirigida per ell mateix.

Des del 1998 també ha treballat en cinema i en televisió, en films com *Febrero*, de Sílvia Quer o *Hijo de Caín* de Jesús Manllaó Plana, i en sèries com *39+1*, *Infidels*, *Cites* o *El crac*, a TV3; *Isabel*, a TVE, o *Días de Navidad*, a Netflix.

© David Ruano

BIOGRAFIA

Marc Artigau

adaptació

Neix a Barcelona el 1984. És llicenciat en direcció escènica i dramaturgia per l'Institut del Teatre de Barcelona. Com a autor i director ha estrenat *Caïm i Abel*, *Cajas* (Premi Talúries de Teatre 2011 i accèssit al Premi Nacional Marqués de Bradomín 2011), *Aquellos días azules*, *Un mosquit petit*, *Ushuaia* (Premi Ciutat de Sagunt 2008 i accèssit al Premio Nacional Marqués de Bradomín 2008), *T'estimem tant*, *Grace*. També és l'autor d'*El balneari* (dir. Albert Prat i Llätzer Garcia), *Arbres* (dir. Aleix Fauró), *Alba o el jardí de les delícies* (dir. Raimon Molins), *Xatrac* (dir. Martí Torras), les lectures dramatitzades *La gran festa* i *Les sense ànima* (Premi Ciutat de Sagunt i Premi Ramon Vinyes 2009), i és coautor d'*E.V.A.* per a T de Teatre amb Cirsitina Genebat i Julio Manrique (dir. Julio Manrique).

Com a dramaturg, ha treballat amb Julio Manrique (*L'ànec salvatge*, Teatre Lliure), Oriol Broggi (*L'orfe del clan dels Zhao* i *Edip* Teatre Romea; *Al nostre gust*, Biblioteca de Catalunya), Angel Llàcer i Manu Guix (*El Petit Príncep*, Teatre Condal), *Molt soroll per no res*, Teatre Nacional; *La tienda de los horrores*, Festival Grec Barcelona, Teatre Coliseum), i Juan Carlos Martel Bayod (*Moby Dick, un viatge pel teatre*, Teatre Lliure), entre d'altres. Ha publicat les novel·les *Els perseguidors de paraules* (Ed. Estrella Polar), *La cova dels dies* (Ed. Fanbooks) i *Un home cau* amb Jordi Basté (Ed. Rosa dels Vents). El passat 2019 ha guanyat el Premi Josep Pla amb la novel·la *La vigília* (Destino). En poesia, ha publicat *Primers auxilis*, *Vermella* i *Desterrats*.

Ha estat col·laborador de Catalunya Ràdio i d'El món a RAC1.

BIOGRAFIA

Cristina Genebat adaptació i intèrpret

És llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona i en Traducció i Interpretació per la Universitat Pompeu Fabra. Des del 2004 és professora d'interpretació a l'escola AULES de Barcelona, i actualment és coordinadora de continguts de la productora La Brutal.

Com a actriu ha treballat a les ordres d'Àlex Rigola, J. M. Mestres, Ariel GarcíaValdés, Magda Puyo, Marta Angelat, Toni Casares i Ramon Simó, entre d'altres. Recentment ha format part de *L'habitació del costat*, de Sarah Ruhl dir. Julio Manrique; *Hamlet*, de William Shakespeare, dir. Pau Carrió; i *Les noies de Mossbank Road*, d'Amelia Bullmore, dir. Sílvia Munt, per la qual va rebre el premi de la crítica de Barcelona a millor actriu protagonista. En televisió l'hem pogut veure en sèries com *El Inocente*, de Netflix; *Félix*, de Movistar+; *Com si fos ahir*, *Vida Privada*, *Merlí* i *La Riera*, de Tv3.

És la responsable de les traduccions de *L'ànec salvatge*, de Henrik Ibsen, i *El curios incident del gos a mitjanit* de Mark Haddon, totes dues dirigides per Julio Manrique i estrenades al Teatre Lliure, i *Boscós*, *Incendis* i *Cels de Wajdi Mouawad*, estrenades per Oriol Broggi i La Perla 29, entre d'altres. També ha coescrit *Bouvetøya (la necessitat d'una illa)* amb Julio Manrique, Cristina Genebat, Ivan Benet i Sergi Pompermayer (dir. Julio Manrique). També ha traduït a Neil LaBute, Jez Buttersworth, Marivaux o David Greig.

© Fernando Prats

BIOGRAFIA

Mireia Aixalà

intèrpret

Es va llicenciar en interpretació a l'Institut del Teatre, i ha seguit formant-se com a intèrpret fent cursos de veu, gest, dansa clàssica, contemporània i claqué.

En teatre l'hem vist a *Bouvetøya (la necessitat d'una illa)*, escrita per Julio Manrique, Cristina Genebat, Ivan Benet i Sergi Pompermayer, dir. Julio Manrique; *Una història Real*, escrita i dirigida per Pau Miró; *L'habitació del costat*, de Sarah Ruhl dir. Julio Manrique; *La autora de las Meninas*, de Ernesto Caballero. L'any 2013 va guanyar el Premio Ercilla a millor actriu revelació per *Quien teme a Virginia Wolf?* de Edward Albee, dir. Daniel Veronese.

En televisió ha treballat recentment a *Les de l'Hoquei* i *Kubala, Moreno i Manchón* i *La Sagrada Família*, de TV3, i *Centro Médico*, de TVE. En cinema ha participat a *Xtremis*, dir. Abel Folk i Joan Riedwig; *Presumptes Implicats*, d'Enric Folch; i *l'Orquestra de les estrelles*, d'Eduard Cortés.

© Walter Garcia

BIOGRAFIA

Joan Amargós

intèrpret

Ha estudiat interpretació a l'Institut del Teatre i al Conservatoire National Supérieur d'Art Dramatique de París i també ha estat membre de la Big Band de l'escola de música Antàrtida, com a intèrpret de saxo i piano.

Va formar part del repartiment de *La Ratonera*, d'Agatha Christie, dirigida per Víctor Conde. Va ser un dels integrants de La Kompanyia Lliure, participant en els muntatges d'*In memoriam*, de Lluís Pasqual; *Àngels a Amèrica*, de Tony Kushner, dir. David Selvas; *La quinta del biberó*, creada i dirigida per Lluís Pasqual, i *Moby Dick, un viatge pel teatre*, amb dramaturgia de Marc Artigau i direcció de Juan Carlos Martel Bayod.

En televisió, ha participat en *La línia invisible*, dirigida per Mariano Barroso i emesa a Movistar+ i en les sèries *Crackòvia* i *Sagrada Família* de TV3, com també en la pel·lícula de Sílvia Munt *El cafè de la Marina*, a partir de la peça de Josep Maria de Sagarra.

En cinema, ha participat en la pel·lícula *La vida sense la Sara Amat*, dirigida per la Laura Jou. També ha col·laborat al documental *L'endemà*, d'Isona Passola, i a la pel·lícula *Los inocentes*, dirigida de manera col·lectiva per alumnes de l'ESCAC.

BIOGRAFIA

Ivan Benet

intèrpret

Diplomat en Art Dramàtic en l'especialitat d'Interpretació, obté el Premi Extraordinari de l'Institut del Teatre de Barcelona (1994-1998). Ha traduït, codirigit i interpretat *Informe per a una acadèmia*, de Franz Kafka. Ha actuat en més d'una trentena d'espectacles teatrals, entre els quals destaquen *Santa Nit*, de Cristina Genebat, dir. Julio Manrique i Xavi Ricart; *Traduccions/Translations*, de Brian Friel, dir. Ferran Utzet; *Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltès, dir. Julio Manrique i *La mare coratge i els seus fills*, de Bertolt Brecht, dir. Mario Gas.

L'any 2015 rep el Premi de la Crítica Teatral de Barcelona a la millor interpretació protagonista per la seva actuació a *Informe per a una acadèmia*.

En televisió ha actuat a *Antidisturbios*, de Movistar+, i a *El Crac, Nit i Dia i Ventdelplà*, de TV3. En cinema ha participat a produccions com *Terra cremada*, de Sílvia Quer, *Laia*, de Lluís Danés i *Cerca de tu casa* d'Eduard Cortés.

BIOGRAFIA

Carme Fortuny

intèrpret

Des dels 18 anys es dedica professionalment al teatre. Es va formar a l'Institut del Teatre i a l'Escola d'Art Dramàtic Adrià Gual, i va formar part de la companyia d'aquesta última. L'any 1979 va obtenir el premi Margarida Xirgu.

A teatre, recentment l'hem vist a *La resposta*, de Brian Fiel, dir. Sílvia Munt; *L'honor és nostre, Sr. Espriu!*, amb textos de Salvador Espriu, dir. Jordi Doderó i Ernest Serrahima; i *La casa de dels cors trencats*, de George Bernard Shaw, dir. Josep Maria Mestres.

A televisió ha participat en projectes com *Coses que passen*, de Sílvia Munt; *L'estratègia del cucut*, de Sílvia Quer; i *El Cor de la ciutat*, sèrie de Josep Maria Benet i Jornet i Jordi Galcerán.

En cinema ha treballat a *La Costa errante*, de Gustavo Fontán; *Todo sobre mi madre*, de Pedro Almodóvar; i *Em dic Sara*, de Dolors Payàs.

© Marina Casstells

BIOGRAFIA

Jordi Rico

intèrpret

S'ha format com actor al Col·legi del Teatre de Barcelona (1993-1996) i a l'Estudi de Teatre amb Txiki Berraondo i Manuel Lillo (1995-1998), i també ha cursat seminaris d'interpretació amb Javier Daulte i Alejandro Masi.

Darrerament ha actuat a *Lehman Trilogy* de Stefano Massini dirigida Per Roberto Romei; *Premis i càstigs* de Ciro Zorzoli i *Els veïns de dalt*, de Cesc Gay. Ha treballat amb els directors teatrals Julio Manrique, Oriol Broggi, Teresa Vilardell, Pau Carrió, Carme Portaceli, Joan Font, Ferran Madico i Javier Daulte, entre d'altres. Ha estrenat dos espectacles amb T de Teatre, *Delicades i Aventura!*, d'Alfredo Sanzol. Amb Els Joglars ha participat en tres peces: *Ubú president* i *Daaalí*; i *La increïble història de Dr. Floit & Mr. Pla*, les tres d'Albert Boadella.

Actualment és un dels protagonistes de *Com si fos ahir*, de TV3. Ha participat en altres sèries com *La Sagrada Família* (Dagoll Dagom), *Porca misèria*, la minisèrie *Les veus del Pamano*, i *Tierra de lobos*, a Telecinco.

© Clara de Ramon

BIOGRAFIA

Marc Rius

intèrpret

Llicenciat en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre. Des dels 6 anys ha estat formant-se a la Joventut de la Faràndula i al Teatre del Sol de Sabadell i fent diferents cursos al Col·legi del teatre de Barcelona, amb Laura Jou o amb Agustí Villaronga.

L'any 2003 crea, amb Albert Gonzalez i Òscar Castellví, la companyia Algalliner. Com a actor participa a *Sota el llit* de Núria Vizcarro, dir. Ricard Soler; *Consell familiar* de Cristina Clemente, dir. Jordi Casanovas; *La nau dels bojós*, de La Calòrica; i *Ekstraordinarnyy, Sobre el fenomen de les feines de merda* i *Feísima enfermedad y muy triste muerte de la reina Isabel I* de La Calòrica (aquesta darrera, reestrenada al Teatre Lliure a la temporada 19/20), entre d'altres. Recentment ha format part del repartiment de *Boscós*, de Wajdi Mouawad, dir. Oriol Broggi; *Vilafranca (un dinar de festa major)*, de Jordi Casanovas. Al 2012 participa, dins el cicle Assaigs Oberts del Teatre Lliure, a *Nosaltres no ens matarem amb pistoles* escrit i dirigit per Víctor Sánchez i a *Martingala*, de Joan Yago, dir. Israel Solà.

En cinema, ha treballat a *Olor de colònia*, dir. Joan Maria Güell, i en *El retaule del flautista*, dirigit per Ricard Reguant, i a *Insensibles* de Juan Carlos Medina.

BIOGRAFIA

Maria Rodríguez

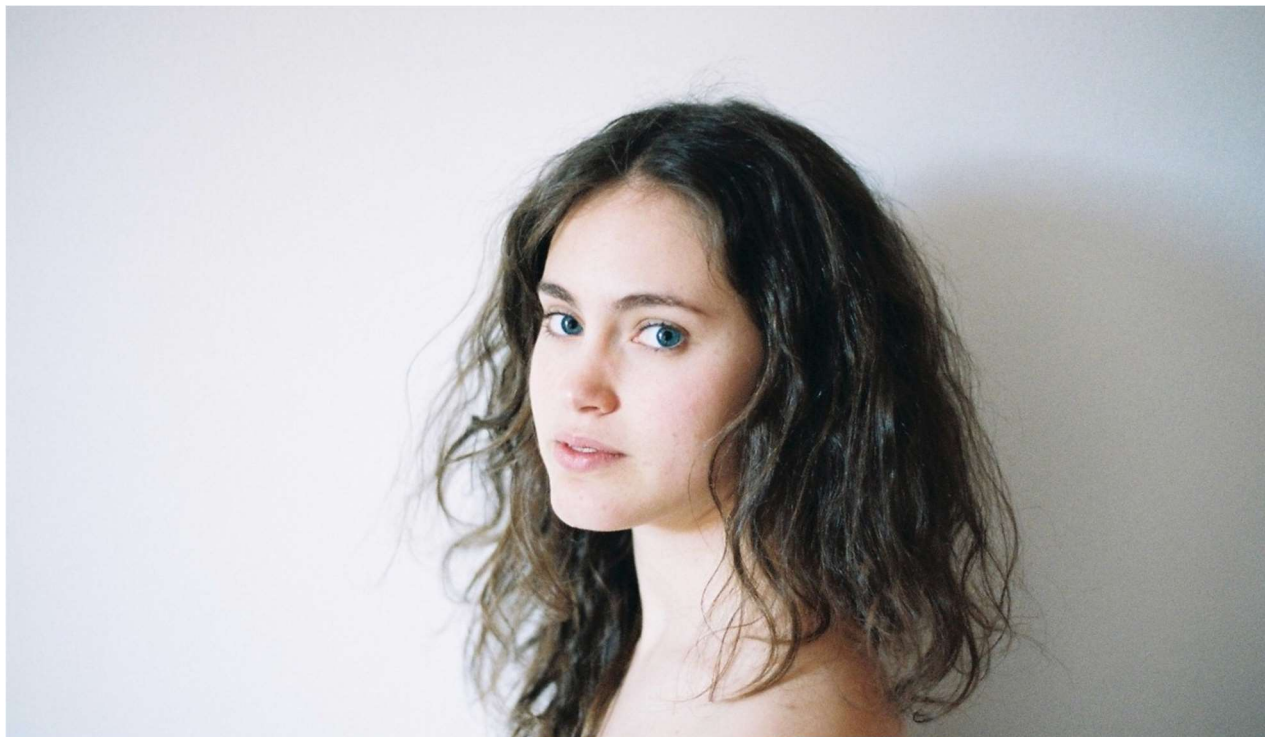
intèrpret

Llicenciada en Art dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. S'ha format en diverses disciplines i ha cursat monogràfics de dansa i teatre a l'escola El Timbal i estudis intensius sobre William Shakespeare a la Scuola Europea per l'arte dell'attore.

En teatre, l'hem vist recentment a *Una gossa en un descampat* de Clàudia Cedó (dir. Sergi Belbel); *Sopa de pollastre amb Ordi*, d'Arnold Wesker (dir. Ferran Utzet. La Perla 29, La biblioteca de Catalunya, 2018); *Hamlet* de W. Shakespeare (dir. Pau Carrió); *El llarg dinar de nadal* de Thornton Wilder (dir. Alberto Diaz), *El temps que estiguem junts* amb La Kompanyia Lliure (dir. Pablo Messiez) durant les temporades 16/17 i 17/18).

En televisió l'hem vist a *Com si fos ahir*, *13 dies d'octubre*, *Benvolguts a la família*, totes de TV3, i *El café de la Marina*, el *Ministerio del tiempo* (TVE) i *El tiempo entre costuras* (Antena3).

En cinema, ha guanyat el premi a millor actriu al Festival de Málaga i el Gaudí a Millor actriu protagonista per *Els dies que vindran* (dir. Carlos Marqués-Marcet), *Llibertat* de Clara Roquet, *Animals* (dir. Marçal Forés) i ha aparegut *Las niñas tontas no juegan solas* (dir. Toni Carrizosa).

BIOGRAFIA

Elena Tarrats

intèrpret

Nascuda a Barcelona el 1993, es va formar com a intèrpret a l'escola Memory de Barcelona i com a cantant al Taller de Músics.

En teatre, recentment l'hem vist a *Jerusalem*, de Jez Butterworth (dir. Julio Manrique); *Maremar*, adaptació de *Pericles i Príncep de Tir*, de W.Shakespeare i *El Libertí*, d'Enric-Emmanuel Schmitt, ambdues dirigides per Joan Lluís Bozzo; i *l'Ànec Salvatge*, de Henrik Ibsen (dir. Julio Manrique).

En cinema l'hem vist a *Mil Cretins*, dirigida per Ventura Pons, i a *Barcelona nit d'estiu*, dirigida per Dani de la Orden.

En televisió, ha participat a diverses produccions com *La Xirgu*, *El Cas dels Catalans* i *39+1*, les tres de Tv3; *Família*, a Telecinco, i *Gran Hotel* a Antena3.

Recentment, ha tret un disc amb el seu duet musical *Alexandrae*.

Fitxa artística

DE

Anton Txékhov

ADAPTACIÓ

Marc Artigau, Cristina Genebat i
Julio Manrique

DIRECCIÓ

Julio Manrique

INTÈPRETS

Mireia Aixalà *Natàlia*
Joan Amargós *baró*
Ivan Benet *Ivan*
Carme Fortuny *Tata*
Cristina Genebat *Olga*
Jordi Rico *Víctor*
Marc Rius *Andrei*
Maria Rodriguez *Maixa*
Lluís Soler *oncle*
Elena Tarrats *Irina*

ESPAI ESCÈNIC

Lluc Castells

VESTUARI

Maria Armengol

CARACTERITZACIÓ

Núria Llunell

IL·LUMINACIÓ

Jaume Ventura

ESPAI SONOR

Damien Bazin

VÍDEO

Francesc Isern

AJUDANTA DE DIRECCIÓ

Mireia Aixalà

AJUDANTA D'ESPAI ESCÈNIC

Mercè Lucchetti

AJUDANTA DE VESTUARI

Marta Pell

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

Informació pràctica

IDIOMA

Català

DURADA APROXIMADA

2 h 30'

HORARIS

19.00 h de dimecres a dissabte

18.00 h diumenge

Dimarts 22/12 i 29/12 a les 19.00 h

ACCESSIBILITAT

A partir del 19/12, sobretítols en castellà i anglès cada dissabte

18/12 i 15/01 sobretítols adaptats

08/01 audiodescripció

COL·LOQUI

11/12 prefunció a les 18.00 h

17/01 postfunció

SALA ONLINE

#LliureAlSofà a partir del 08/01

XARXES

@LarsGez

#LesTresGermanes

CONTACTE

Rocio Pedrol

M. 669 06 75 66

Mar Solà

M. 675 44 98 86

premsa@teatrelliure.com

Col·laboradors i patrocinis

entitat concertada amb

membre de

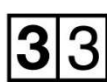
amb la col·laboració de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

